

намърєніа своєгѡ полагаютъ чѣждаа хнтро-
 стію похищajúщи, іаковіи сѣть домѣвнїи татїе,
 слѡбнїи рабї, ѡже свидѣтеле: А ѣже єсть най-
 бѣаще, ѡ лѡкавнѣйшїи междѡ челѡвѣки, ѡ не-
 прїазненїи многѡе ѡмѣютъ богѡтство. — Сла-
 ва єсть чѣсти достѡйна вѣшь, но неизвѣстна,
 ѡ непѡстоѡна. — Красѡты ѡхѡтнѡ желѡемъ, но
 на дѡлгѡе врѣма не превывѡлетъ. — Здравїе дра-
 гоцѣнно єсть, но премѣненїю подлѡжно. — Крѣ-
 постї тѣла ктѡ єсть, ѡже не желѡетъ, но ѡ
 днѡ болѣзніи, ѡ старѡстїю ѡславѣвѡлетъ: чєсѡ
 радї всѡкѡ безѡмствѡетъ величajúщїсѡ єю: не
 разсѡждѡетъ бо, колїкѡ єсть крѣпѡсть челѡвѣ-
 чєска мѣнша ѡ прѡчїхъ живѡтнѡхъ силѡ, гла-
 гѡлю слѡнѡвѡз, вѡлѡз, ѡ лѡвѡвѡз. — 'Вдїно тѡчїю
 ѡчѣнїе ѡ всѣхъ нашїхъ влѡгѡ єсть безсмѣртно
 ѡ бѡжѣственнѡ: сѣть бо двѡ вѡ челѡвѣчєскѡмъ
 єстєствѣ прєизрѡднаа, ѡ томѡ сѡнственна:
 ѡумъ, ѡ слѡво: ѡумъ же слѡво ѡуправлѡетъ, слѡ-
 во же ѡумѡ слѡжитель. Сїѡ не подлѡжатъ щѡ-
 стїю, ни клеветѡю ѡѡтїсѡ, ни болѣзнїю, ни же
 старѡстїю растѡбтї мѡгѡтъ: сѡмѡн бо рѡзѡмъ